

Nášmu kolektívu a hosťom by som rada povedala:

V prvom rade chcem poďakovať všetkým našim podporovateľom, či už finančne nás podporili, ale aj nezištne, keď nám poskytli priestory zadarmo, alebo aj láskavým a povzbudivým slovom nás mnohí priatelia podporovali a povzbudzovali. Veľmi si tú pomoc a podporu vážim, je to veľmi dobrý pocit mať tak srdečných priateľov, mať vo svojej blízkosti tak dobrých ľudí.

Musím s obdivom oceniť výdrž, trpezlivosť a pracovitosť našich ľudí v tíme, keď celé a nekonečné *hodiny, dni, mesiace, roky* – sedia za počítačom a prepisujú matričné údaje do programu. Bolia ich z množstva úderov do klávesnice prsty, trpí chrbtica – hlavne krčná chrbtica, ale stále pokračujú. Máme všetci už dosť rokov, je obdivuhodné, čo dokážeme ako jednotlivci aj ako celok v tíme.

Museli sme sa veľa naučiť, čítať latinčinu, rôzne tvary latinčiny, starú latinčinu, novšiu latinčinu, starú maďarčinu, vytvoriť si slovníky latinských a maďarských povolání, mien, vytvoriť si databázu starých názvov obcí v maďarčine, ktoré sa dnes už nepoužívajú. Museli sme sa naučiť veľa o histórii, aby sme vedeli správne vyhodnotiť matričné údaje.

Vytvorili sme si vlastnú Vysokú školu v odbore „genealógia“, tie roky našej usilovnosti a nášho snaženia boli o veľkom učení sa, o množstve informácií, poznání, rozhovorov, riešení problémov ... tie roky práce sú *studnicou* získaných vedomostí, ktorá nás všetkých obohacuje.

Osobne ja ale chcem vyzdvihnúť jeden nečakaný bonus týchto rokov.

Tým, že žijeme našou „genealógiou“, o našej činnosti hovoríme so svojimi blízkymi rodinnými príslušníkmi, prenášame svoje vedomosti a svoj záujem na mladšie generácie. Z počiatku od mojich detí veľký záujem nebol, veď majú svoje starosti, ale stále viac a viac vnikajú do problematiky, počujú o histórii a začínajú sa zaujímať stále aktívnejšie. Dnes už vedia vďaka nášmu bádaniu, kde majú svoje korene, vedia o jedinečnej histórii Dolnozemskej Slovákov, a ich záujem stále rastie.

Za bonus teda považujem to, že aj keď tu už nebudeme, odovzdali sme vďaka našej činnosti, poznanie a vedomie o histórii našich predkov ďalším generáciám. Ten záujem mladších generácií je pohladením na duši. Ak dcéra mojej vnučky povie: „učíte sa o Rakúsko-Uhorsku a vzťahoch s Maďarmi? Spýtaj sa baby, vysvetlí Ti to lepšie ako pani učiteľka,“ ... a moja vnučka sa pýta a je plná záujmu, je to krásne a veru, tieto rozhovory „baby s vnučkou“ sú nezabudnuteľné.

Tak snád sa spomienka na našich predkov uchová ešte v mnohých pokoleniach. A prebudenie záujmu mladších generácií o históriu našich predkov považujem za najväčšiu odmenu uplynulých rokov pri mojej práci v tíme „našich genealógov“.

Renata